

עת"א 50515/06/16 - בוריס אבליים נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 50515-06-16 אבליים(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח' תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופטת מיכל ברנט
העותר	בוריס אבליים (אסיר)
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

העותר נדון למאסר עולם שנקצב ל- 30 שנות מאסר, בגין רצח אשתו, ואת מאסרו הוא מרצה מיום 13.11.94, הוא מסווג לקטגוריה א' אלמ"ב.

לטענת העותר הוא היה משולב בסבב חופשות עד לחודש מאי 2013 ויצא ל- 117 חופשות.

בחודש מאי 2013 הוחלט להפסיק את חופשותיו בשל מידע מודיעיני ומאז לא שולב בסבב חופשות נוכח התנגדות ועדת אסירי עולם.

עוד טען העותר כי ועדת אלמ"ב קבעה בשנת 2014 כי מסוכנותו נמוכה, הוא בן 76 שנים, ערירי וסובל מבעיות רפואיות.

בכתב התשובה נטען כי על פי פרק ו' לפקודת הנציבות 04.40.00 בסעיף כ"ג, אסיר אשר חופשותיו הופסקו לתקופה של חצי שנה ומעלה, הוצאתו לחופשה תיבחן כאילו היתה זו חופשתו הראשונה.

ועדת אלמ"ב לא התנגדה להשיב את העותר לסבב חופשות, ברם, ועדת אסירי עולם שדנה בעניינו של העותר ביום 24.1.16 התרשמה כי נשקפת לציבור סכנה מן העותר כמו גם סכנה כי לא ישוב מחופשה וזאת, בין השאר, לאור העובדה כי לא עבר הליך טיפולי באליומות, כי הפר תנאי חופשה ולאור המידע המודיעיני בעניינו.

גורמי הטיפול בבית הסוהר מתנגדים להוצאת העותר לחופשה מאחר ואת העבירה ביצע בעת היותו בגילופין, קיים רקע של שימוש באלכוהול, העותר אינו תופס עצמו כמכור ולא ניתן היה לשלבו בטיפול, הוא הופנה לחינוך ללימוד עברית על מנת שניתן יהיה לשלבו בטיפול אך הוא מרבה לישון במהלך השיעור.

בדין שהתקיים לפני נטען על ידי ב"כ העותר כי ועדת אסירי עולם התעלמה מנתונים כבדי משקל שהובאו בפניה כגון דו"ח ועדת אלמ"ב הממליץ להוציאו לחופשות של שמונה שעות תחילה, לעובדה כי מדובר באסיר שמבחינה קוגניטיבית אינו יכול ללמוד עברית, בנותיו לא מתגוררות בארץ ורמת המסוכנות שלו נמוכה.

עוד נטען כי לעותר נערכה בדיקה פסיכולוגית ועל פי הדו"ח מיום 24.1.16, לעותר קשיים קוגניטיביים אשר אינם מאפשרים לו ללמוד את השפה העברית, נצפו קשיים בחשיבה מופשטת אשר לא תאמו את מעמדו המקצועי בעבר אשר קשור לגילו וחוסר מעש במאסר והוא עיוור בעין אחת. העותר יצא עד שנת 2013 ל 117 חופשות ולא נתבקש לעבור טיפול. ההתנהגות שלו בכלא טובה, הוא אסיר שקט, אין לו דו"חות משמעת והניסיון להתנות חופשות בקבלת טיפול הוא לעג לרש.

בדו"ח ועדת אלמ"ב משנת 2014 נכתב כי אינו מכור לאלכוהול. הוא מביע חרטה ומסביר מה הוביל אותו לביצוע הרצח ולמה הוא מצטער ומכה על חטא. הדו"ח הפסיכולוגי העדכני מצביע על רמת מסוכנות נמוכה.

לבסוף נטען על ידי ב"כ העותר כי אין הצדקה לשלול מן העותר חופשות במשך 3 שנים.

ב"כ המשיבה טענה כי ועדת אסירי עולם לקחה בחשבון את חוות דעת ועדת אלמ"ב וכשמדובר באסיר עולם, מידע משנת 2012 הוא לא ישן. העותר אכן יצא לכמות נכבדה של חופשות אך הוא הפר תנאים בחופשה אחת. העותר מסוגל להשתתף בטיפול והוא בוחר לישון בזמן הטיפול. הוא מואשם בעבירה החמורה ביותר בספר החוקים ולא עבר כל טיפול לעניין אלימות ואלכוהול.

דין והכרעה:

העותר, אדם מבוגר, בן כ- 75 שנים, בריאותו לקויה, הוא עיוור בעין אחת ומתקשה בראיה בעין השנייה, מרצה מאסרו משנת 94 ומשנת 2004 שוהה באגף קשישים וחולים.

לכל אורך שנות מאסרו, לא התגלו כל בעיות משמעת ובכלל הדו"חות שהוגשו מדובר על אדם שקט ומנומס.

העותר לא הביע התנגדות לשילוב בטיפול, והתאמתו לטיפול בבית הסוהר חרמון נבחנה בעבר, ברם, הוא לא נמצא מתאים לטיפול בהעדר שליטה בשפה העברית.

העותר השתלב בחינוך על מנת ללמוד עברית, ברם, נוכח גילו וכפי שעולה מהאבחון הפסיכולוגי, נצפו במהלך האבחון קשיים בחשיבה מופשטת שיתכן ומהווים ירידה קוגניטיבית הקשורה לגילו או לחוסר מעש במאסר, אשר מטבע הדברים

מקשים על לימוד שפה חדשה.

נראה כי בגילו המתקדם של העותר, מתקשה הוא בלימוד השפה העברית ומשכך לא ניתן לשלבו בטיפול, טיפול אשר לא היווה תנאי ליציאותיו לחופשות על פי הפקודה טרם שאלה נעצרו, הגם שבעת יציאתו לחופשות בעבר לא נדרש טיפול כתנאי לשילוב בסבב חופשות.

תפקידו של בית המשפט הינו לבחון סבירות החלטתה של הרשות המנהלית.

ככל שהדבר נוגע להשתתפות העותר בטיפול, נחה דעתי כי בהעדר מטפלים בשפה זרה (רוסית), בנתוניו של העותר כמפורט מעלה, לא ניתן לזקוף העדר טיפול לחובתו כדבר המונע יציאתו לחופשות, מה עוד שהעותר ניסה ללמוד את השפה העברית ולא הצליח.

הוגש לעיוני מידע מודיעיני, ובו ידיעה אחת שלא מן העת האחרונה, הרלבנטית לעמדת המשיבה (ידיעה 163), ברם, מאז קבלת ידיעה זו לא התקבלו ידיעות נוספות.

זאת ועוד.

ניתן להתגבר על האמור בידיעה באמצעות קביעת תנאים מוקפדים ומחמירים ליציאת העותר לחופשה.

לאור האמור, הנני מקבלת את העתירה ומורה למשיב לשלב את העותר בסבב חופשות תוך 30 יום מהיום בהעדר מניעה אחרת, ובתנאים שיקבעו על ידי שב"ס.

המזכירות מתבקשת לשלוח העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ח' אלול תשע"ו, 11 ספטמבר 2016, בהעדר הצדדים.